

Basarabia

Ziarul noii vieți românești

Redacția din București
Bulevardul Lucea Catargiu, 71 Tel. 8.80.45

Abonamente:
La un an 500 lei
La șase luni 250 lei
Pretul instituției 1000 lei

Redacția din Chișinău:
Strada Regina Maria Nr. 34

UN AN DE DOMNIE GLORIOASĂ A REGELUI DESTINULUI

Între 6 Septembrie 1940 și 1941 lăudă steagul de glorie al domniei Regelui Mihai I, supranumit Regelui Destinului.

Urca pe tronul unei țări slăbite de dușmanii cotropitori, poporul își îndreaptă speranțele spre Cor și spre anul Domniei. Sângeroase curgese pustiul din rânile Neamului, locuri multe pierduse încrederea în propriile noastre puteri. Pădusea prea înseamnă dureroase operații de desmembrare a Țării și prea mari amenințările. Dușmanii, asemenea unor corbi crocănitori, nu priveau continuarea clopoteșilor și deci desființarea ei.

Iar noi, cei peste 100.000 refugiați basarabeni, stăteam nepuținclor alături de Tara îndoliată și așteptam intervenția miraculoasă. În oameni nu mai aveam încredere, deoarece prea erau mari și multe amenințările din afară.

Și deaceia, la începutul anului de Septembrie, când conștiințele se aflau sub apăsarea unui teribil seam de întrebare, urcară pe tron a Regelui Mihai I în privirea lui ca un semn al speranței. Într-o clipă urcări pe tron a tânărului Domn se făcu într-o almonteră de entuziasm mistic.

Totul înțelele băreau în același loc cu a tânărului Regu. Într-un moment al primei ingenuități pentru gloria Țării și a Regelui clămară să domnească peste toate platurile locuie de suflarea românească, toate gândurile și fanteziile de fieri s-au contopit într-unul singur, sintetizând rezoluția:

„Domnie fetește Tara și pe tânăru Regu”.

Solterul lui era prea înfrânt cu al Țării, pentru a nu se identifica cu durile și speranțele ei. Iar când a jurat că respecta aspirațiile Neamului, mulțimea a respins pal usc.

Domnezeu care a răspădit toată pe cel ce au dreptatea de adevărata, trebură să vină și

Și cu atât era mai îndreptătită această credință, cu cât pe Tron se urcase Regele tinereții, al curăteniei sulește, al sincerității și al speranței.

Crescut în școala Neamului și deci profund cunoscător al istoriei și deci al calvarului nostru, se identificase până într-un cu lăsa Națiunii locu și se întipărise la vârsta-lă fragedă, seriozitatea omului preocupat numai de curmarea a tot ce-l rău și de înfronarea binelui între oameni.

Cine L-a văzut de aproape și L-a urmărit cu atenție, a putut constata această permanentă preocupare.

Și Dumnezeu, care și L-a trimis în cașurile cele mai grele ale istoriei, L-a încredințat să încheie bilanțul primului an de Domnie închinat de realizările cele mai glorioase.

Acum un an, Regele speranțelor se urca pe tronul unei țări înfrântă și înfrântă de durerea slăbiciunii.

Azi, același Rege sârbătoresc un an de Domnie, în căruia căreia hotărâre Țării s-au reintregit în parte, suferind pentru prima dată în istoria modernă me-lăgărită, cele mai îndepărtate spre Răsărit, până unde s'a sălășuit neamul nostru.

Încercător în dreptatea divină și în virtuțile Neamului, lăsa Regele desrobitor se bucură alături de a Țării, de orice victorie a lui și ei.

Îl vedem, dela izbușirea războaielor război între rânile, pe front, la apropierea primelor fi-ni, alături de Mareșal, cercetând, mângâind și îmbărbătând. Dola Corulul până la Odesa, Regele soimilor României, se-mănător de pasăre în dușman, cuprins, metru cu metru, pământul desrobitor și udat de sângere erilor.

Iar toate românești din Basarabia și Transnistria, reeduse în grădile lor țirști, îl striga, din adâncul suleșelor eliberate: „Trăiască Regele Desrobitor”.

DUPA UN AN DE GUVERNARE

PROCLAMAȚIA D-LUI MAREȘAL ANTONESCU CĂTRE ȚARĂ

ROMANI.

După un an de trudnică muncă și de zburcătoare credincioasă pentru Neam, pentru Rege și pentru Dreptate, vă înfățișez împlinirile și strădania, pentru eu să mă îndrept la voi, și istoria să ne asculte mărturisirea.

Am primit, la 6 Septembrie 1940, zburcătoare povară a unui Neam frânt, slăbit, desorganizat și descurajat. Temelile noastre de viață fuseseră zdrobite de descompunerea morală și prăbușirea sfintelor granițe.

În plin război european, fără nici un sprijin din afară, smilit și neînțelept, cu o ordine morală care frământase și pătase totul, de la rădăcinile sufletului românesc până la treptele înalte ale Tronului.

Cu un Stat desorganizat și o conducere sinică, prăvălitoare de drepturi și demnități.

Cu finanțele Statului secătuite și pierdute, dar cu zdrobitoarea prezintă a fraților legonți dela vatre, săraci și umiliți, prin pierderea teritoriilor.

Cu Armata umilită de a înfrângere nemerită, prin neputința ostășului de a-și apăra pământul și onoarea.

Azi am găsit eu la 6 Septembrie 1940 Tara noastră, în aceeași zi Dumnezeu mi-a spus pe umeri răspunderea chinătoare a destinului românesc.

Am deardând luptasem pentru temelii de viață națională sănătoasă și puternică. Am deardând strigasesm că Armata se fărâma și Statul se prăbușea.

Am deardând văzusem că Națiunea prezintă, întunecată, scândala neînțeleasă a unor greșeli din trecut, care slăbiseră Tărâna noastră înfrântă de boala descurajării. Cărturarul și Tineretul Neamului.

Păcate vechi și noi m-au dus de răspundere neînțeleasă, amestecând înăși filifa noastră națională.

ROMANI.

Să nu uitați. Erau stăruie în un gas de cotropirea în a-lară și înfrântă dinăuntră era alăteilor. M'am strâns și am deard Țării onoarea și desrobirea și să știți pe teie neînțeleasă ale trecutului, fiindcă țara onoare și dreptate, fără încredere și dreptate, un Neam nu poate trăi.

V'am cerut să mă ascultați. V'am cerut să mă urmați. V'am cerut să-mi dați încredere.

Și, mai ales, v'am cerut să regăsiți în sufla viforului dreptății și al credinței strămoșilor, mândria de români și onoarea de a aduce Patriei tot ce ea are în lăma și trupul românesc cele în stare să dăruieze prin urdă, prin muncă și prin jertfă, pentru Neam și Rege.

Razemat pe această încredere, pe acest sufla nou al Țării, am putut să lea lărgi firele soartei noastre de peste granițe, legând România printr-o alianță demnă cu Germania, Italia și Japonia, care putea să ne asigure un numai liniștea apărându-ne de cotropirea rusă și bolșevică, dar avea să ne aducă reîmplinirea sfintelor noastre drepturi.

I-am dat alianței fidelitatea unui Neam, care vrea să-și păstreze onoarea și pământul. De atunci am primit înțelegera mareșalului Popor German și a Poporului Italian, sprijinul statornic și curat al Făclărilor Căpetenilor Adolf Hitler, și dăruie de alina al soldatului german care a luptat pe pământul românesc, umăr la umăr, pentru desrobire și pentru civilizație.

Am spus numai atunci, când am încheiat această alianță, temelia de drepturi și dreptate, că nu trădez nimic din ce este românesc și că lupt pentru înălțarea demnității noastre.

Azi, Români, puteți să vă dați seama cu toți că Tara noastră nu mai este slăbită, că am putut salva prin această alianță, ne numai linia teritoriului nostru frânt, pe care îl amenințau hoardele comuniste, dar am putut să desrobesc pământul românesc, prin lupta dela Răsărit, trăind-ne

Măsurată cu un eugei curat și cu lumina adevărului această împlinire națională și dați-vă seama că am putut recăștiga pământurile strămoșești, numai după un an dela fărâmară lor; atunci când altă dată vascurile ne-au arătat poirivnicia și ne-au împiedicat unificarea.

Este această un sprijin al Providenței și o faptă a istoriei noastre, pe care trebuie să o înțelegem și să o merităm.

În acest an de trudă, de luptă și de jertfă, Armata a adus cea mai înășterată și mai sfinită contribuție.

De acela, ei trebuie să-și închinăm cel din-lă gâd: recunoștință în căpătul acestui an de desrobire.

M'am străduie în acest popas să și înășteră să reține temelile adărnite și să ridice credințele de lădăună, gospodăria și munca.

Ceeace am înășterit în această vreme este hotărâre și ridicare a puterilor românești desrobite cotropitor străine, prin românizarea vieții și proprietății asupra de vâscul umit și descurajarea noastră, prin legi de românizare.

Din înășteririle Guvernului pe care vi le prezint, văl judeca singuri că n'a fost ogor de viață națională, începând cu armata Țării, trecând la agricultura românească și la mărirea producției noastre, la ordinea școlară, a justiției și a finanțelor Statului, a sănătății și a muncii, a comunicărilor și a operelor sociale, fără ca pretutindeni să nu se simtă pași noi de muncă și de înășterire, plată nouă de zidire și de înășterire.

Nu vorbim, ei faptele supuse judecății voastre și cer să le știți, pentru că să vă dați seama că n'a înășterit în lădăună această an de muncă neînfrântă.

Războiul împotriva dușmanilor civilizației și a destinului nostru, nu ne-a împiedicat cu toată povara și răspunderea lui, să continuăm munca îndărită și să ne înășterim datoria, nu numai față de țara rămasă în pace, dar și față de pământurile desrobite de sângere erilor ca și față de cei care au murit sau care au luptat pentru ale.

Basarabia și Bucovina au fost supuse unei organizări noi, iar învalizii orfanii și văduvele de război s-au primit, așa cum își vor primi toți erii Neamului recunoșterea jertfei și luptei lor, prin legi de cinstire, care să le asigure liniștea și dreptul viflorului prin pensii, educația orfanilor și pământurile erilor.

Am judecat și înășterat pe vinovații trecutului, lăpădu-mă cu valoarea educativă a pedepșilor și împreună cu cea mai neînfrântă răvnă pentru a șterge cinstea și ordinea.

Dreptatea și meritul trebuie să stea la baza Statului alături de cinstă și muncă. M'am luptat să șterg gospodăria Statului pe o bază sănătoasă și sinceră, prin măsuri financiare echilibrate și cupăinate.

Azi îl vreau să pot împlini mai mult pentru producția românească, mărirea puterii de muncă ale agriculturii și industriei noastre.

As fi vrut să fac mai mult pentru Țăranul nostru care așteaptă de veacuri împlinirea dreptății și ridicarea sufletului și muncii lui.

Din judecata împlinirilor pe care le înășterez Țării, Țăranii vor vedea însă toată strădania curată pe care am pus-o și sprijinul pe care li l-am dat în această vreme.

Ei vor simți mai ales, grija statornică pe care le-a purtat și voința neînduplecată de a le spori puterile, de îndată ce stăruie dinăuntru și din afară firi vor da putința să înășteresc.

Am rămas să fac mai mult și pentru muncitorimea noastră, în afara de ridicarea salariilor și de asistența socială, dar aceeași greutate ale producției de război m-au silit să-mi amân strădania.

ROMANI.

Continuând, cu neînfrântă credință în puterile Neamului luptă noastră de apărare a pământurilor și a civilizației și munca de reconstrucție a instituțiilor vieții românești,

SALVATORUL

La 6 ani dela venirea Mareșalului Antonescu, la conducerea Statului, Tara trăiește zile de cea mai mare glorie. Sub comanda de competență a Mareșalului, trupele române, în frunte cu cele germane, au cucerit din nou provinciile românești răpite de bolșevici și au adăugat și alta moșie moldovenească robă de veacuri de același dușman.

Azi ostrea noastră, ca și cea germană înaintea din lăbănda în lăbănda că n'a aduce în lăbănda dușmanului, așezat de lăudă și de glorie Neamul și Patria. Ea nu se va opri până la nimicirea pe-nășteră, pe-nășteră cu Tara noastră să-și poată trăi în lină, fără amenințare, ziua de mâine.

Bravura noastră, care ține să treacă de bătălie în mormântul lui strămoșilor noștri, este lăudă de Mareșalul Antonescu. El este acela, care a înășterit să cărmănuie în așel Statul prin lăudă, înășteră să lăudă cu bine și mai. El este acela, care a știut să desrobesc prieteni cu adevărat pentru țara și neamul nostru, într-o vreme când se credea că am rămas fără prieteni.

Mareșalul Antonescu are merite multe, un numai că a înășterit țara înășteră, și mai ales a înășterit în așel, peste granițe. El a înășterit, că n'a domă și ceeace înășteră împiedicat mai înainte să lădă, adică să lege Tara într-un contract de prietenie și de lădărită cu Germania și cu țările ei.

Conducătorul Germaniei a înășteră că Mareșalul Antonescu este un om de mare valoare, de mare încredere și un Conducător de Tara noastră pe care le pot înășteră. Führerul Hitler și Germanii a mai înășteră, că trupele neamului românesc.

SOLDATUL

Neamul Neamului care brăzdează cu destul lor istoria și înășteră în săgăle lui viața, sunt acelea care știu să-și dăruie din credință, trupe și din jertfă eroi.

Leopedeza noastră sfinită, flacăra această veșnică, mormântul acesta de legendă este mai mult decât un templu și mai presus decât o credință.

De aceea, am dăruie să mă îndrept înășteră ei, fiindcă în ei sălășluiește și tot tezaurul destinului nostru și drepturile noastre veșnice.

În eu noi, alături de noi, Erui Neamului, Puterea noastră. Flacăra în veșnică să ne lumineze calea și să ne înășterăscă înășteră numai pe această dreptate și nouă linie.

Trecutul său nu ne despică viflorul nostru. Erui Neamului.

Île li înășteră azi smerit toată strădania cugetelor noastre multe.

Lespede neînfrântă, mormânt de înviere, erui de legendă re-nășteră, veșnică în poate fi acumînșteră. Neamul românesc se bucură la împlinirea adevăratelor lui destine.

Azi suntem gata să-și împlinim legea. Nu mai cerem nimic, ei dăm totul. Nu mai vrem vorbe, pretutindeni jertfă. Nu mai înășterăscă cu ură, ei ne înășterăscă cu lădărită. Nășteră pentru noi, totul pentru Patria.

(MAREȘAL ANTONESCU)

Tu Erui Neamului.

Tu cea dinăși și cea din unu sădeide, Tu care ei lădă dinășteră puterea războiului.

Tu care din trupul Țării de jertfă și înășteră templu de credință și din mormântul Țării ne-ai lădărită.

Deschide lădărită brațele gloriei pe care numai Ție și te-a înășteră, dăruie soarta și revarsă lumina Ta pe câmpurile noastre de bătălie, la înășteră apelor românești și la înășteră cură, pentru că ne-ai înășteră, înășteră Regele Mihai și al Mareșalului să șterge chemarea Ta eroică.

Fiindcă neamul românesc Ție a înășteră și li merita jertfă. În înășteră vorbilor înășteră de ori, ei li aduc azi săgăle căld al morții pentru țara.

Și-a pată înășteră o clipă neamul românesc pleacape lui obștie de mormânt, adevărat de neînfrântă; dar azi, când trăsnetul lăpătează înășteră viața, puterea și lăpă, neamul românesc nu se va opri până ce nu va sparge în lădărită tot ce-l războiește viața, până nu va prăvăli în sângere, tot ce oprește eruiul slăbăit, până nu va da Patriei tot ce este al Patriei și al Țării, Erui neamului, Doare ne-ai înășteră a veșniciei românești.

**ROMÂNIA ŞI-A STATORNICIT DRUMUL DEFINITIV BLOCAREA LÂNEI TĂBĂCĂREASCA
IN CADRUL EUROPEI DE MÂINE ŞI A CELEI TUNSE DE PE OI**

La Căminul de Jos din urmă, ca a-
matori de primari d-nii onorabili
Com. Dumitru și Nicolae Nara-

CINSTIREA EROILOR MORTI PENTRU PATRIE

La nord de Dacca, avioane germane de luptă au ardeat, un vapor de comerț sovietic de 2.800 tone.

Pentru istoricul incapabil să
pestrând mai adânc sensul tem-
plărilor, această rezistență în-
drăjită care caracterizează tre-
curile prin istorie a poporului
român, constituie o nepătrunsă
enigmă, dar pentru cine poate
să intre mai adânc în mizel
prejuriților și în firea nimeni-
rezistența noastră nu mai
poate fi învâluită de întină. Ro-
mânii au biruit destinul pen-
tru că au știut să se jertfescă. I-
storia noastră nu este altceva de-
cât un lung neajuns de jertfe și
de victorii. Străna legată de pământ
noastră, are lapte și din
muri pentru ei. Fiecare genera-

și ne orădam să vedem de pu-
ta nemuritoare sândraia de ei
centru binelui și înălțarea Pa-
trii.

na mai rădă „surpriza morții”.

Asă-zis: "Întreaga națiune
sărbătorește marea bucurie a
mănească dela 6 Septembrie

și ne prădăm vredea și fa-
nemuritoare sădădă de el
centru binele și înălțarea Po-

La nuit, dans l'obscurité, les Finlandais, un camp de réfugiés.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, 24c, Ștefan cel Mare No. 5-7-9, București